

ក្រុមប្រឹក្សារដ្ឋមន្ត្រី

លេខ ១៣ អ ន ក្រ

សវ័រណរដ្ឋប្រជានិភ័យ

ឯករាជ្យ-សន្តិភាព-សេរីភាព-សុភមង្គល

អ ទ ្រ ត ្យ

ស្តីពីការដឹកជញ្ជូនទំនិញតាម

ផ្លូវទន្លេ និង ផ្លូវសមុទ្រ

ក្រុមប្រឹក្សារដ្ឋមន្ត្រី

- បានឃើញរដ្ឋធម្មនុញ្ញនៃសាធារណរដ្ឋប្រជានិភ័យ
- បានឃើញច្បាប់ស្តីពីអង្គការចាត់តាំង និង សកម្មភាពរបស់ក្រុមប្រឹក្សារដ្ឋមន្ត្រីដែលប្រកាសអោយប្រើដោយក្រឹត្យលេខ ០៣ ក្រចុះថ្ងៃទី ១០ ខែកុម្ភៈឆ្នាំ ១៩៨២
- បានឃើញក្រឹត្យ ច្បាប់លេខ ០៧ ក្រច-ចុះថ្ងៃទី ១៣ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ១៩៨២ ស្តីពីសមត្ថកិច្ច និង នីតិវិធីនៃការធ្វើច្បាប់ និង បទបញ្ជា ។
- តាមសំណើរបស់ ក្រសួងគមនាគមន៍ដឹកជញ្ជូន និង ប្រៃសណីយ៍

សំ រ េ ច

ប ទ ប ញ្ជ ត ិ ទ ្រ េ ម ។

ម ា ត្រ ា ១

ត្រូវពង្រីកអាជីវកម្មដឹកជញ្ជូនតាមផ្លូវទន្លេ និង ផ្លូវសមុទ្រដោយមធ្យោបាយ

មាត្រា ៥ :

ភាគីម្ចាស់ទំនិញមានភារកិច្ច :

- ក - ធ្វើផែនការដឹកជញ្ជូនទំនិញរបស់ខ្លួន ជូនទៅភាគីម្ចាស់មធ្យោបាយជាមុននូវ :
  - គំរោងផែនការប្រចាំឆ្នាំថ្មី ត្រូវធ្វើអោយបានក្នុងត្រីមាសទី ៤
  - គំរោងផែនការប្រចាំត្រីមាស ត្រូវធ្វើអោយបាន ១ ខែមុនដើមត្រីមាសនីមួយៗ
  - គំរោងផែនការប្រចាំខែ ត្រូវធ្វើអោយបាន ១៥ ថ្ងៃមុនដើមខែ
- ខ - ចុះកិច្ចសន្យាជាមួយភាគីម្ចាស់មធ្យោបាយដើម្បីដឹកជញ្ជូនទំនិញរបស់ខ្លួន
- គ - ត្រៀមប្រមូលទំនិញទៅតាមកន្លែងកំណត់អោយបានគ្រប់ចំនួន ស្របតាមកិច្ចសន្យាដឹកជញ្ជូន ដើម្បីប្រគល់អោយភាគីម្ចាស់មធ្យោបាយ ។
- ឃ - ប្រកាសបរិមាណ ប្រភេទទំនិញអោយបានត្រឹមត្រូវ
- ង - ទទួលផ្គុំកនិងរើទំនិញ ក្នុងករណីដែលគ្មានចែងក្នុងកិច្ចសន្យាដឹកជញ្ជូន
- ច - ធានាទទួលយកទំនិញនឹងធ្វើសំណុំលិខិតផ្សេងៗ អោយបានឆាប់រហ័ស ទាន់ពេលវេលា មិនត្រូវទុកអោយមធ្យោបាយដឹកជញ្ជូនរង់ចាំឡើយ ។

មាត្រា ៦ :

ភាគីម្ចាស់មធ្យោបាយមានភារកិច្ច :

- ក - ផ្តល់មធ្យោបាយដឹកជញ្ជូនអោយទាន់ពេលវេលា ស្របតាមកិច្ចសន្យាដឹកជញ្ជូនដែលបានចុះហត្ថលេខាជាមួយភាគីម្ចាស់ទំនិញ ។

ខ - ដីកជញ្ជូន និង ប្រគល់ទំនិញអោយបានត្រឹមត្រូវ តាមពេលនិងកន្លែង
កំណត់ក្នុងលិខិតដីកជញ្ជូន ។

គ - ធានាដីកជញ្ជូនអោយទាន់ពេលវេលា នូវទំនិញដែលឥតបានដឹងជាមុន
និងក្រៅផែនការរបស់រដ្ឋ ពេលដែលមានបញ្ហាពីក្រុមប្រឹក្សារដ្ឋប្រឹក្សា
រដ្ឋប្រឹក្សាស្រុកឯកមណ្ឌលដីកជញ្ជូន និង ប្រៃសណីយ៍ ឬ គណៈកម្មាធិការ
ប្រជាជនបដិវត្តខេត្ត ក្រុង ។

ឃ - ធានាគ្រប់ និងថែរក្សាទំនិញដែលនៅក្នុងមធ្យោបាយដីកជញ្ជូន

ម ។ ត្រា ៧ :

ភាគីម្ចាស់ទំនិញ និង ភាគីម្ចាស់មធ្យោបាយអាចចាត់តាំងតំណាងរបស់ខ្លួន
ដើម្បីប្រគល់-ទទួល និង ដីកជញ្ជូនទំនិញ ។

តំណាងរបស់ភាគីម្ចាស់ទំនិញត្រូវមានលិខិតប្រគល់សិទ្ធិពីម្ចាស់ទំនិញ ។

តំណាងរបស់ភាគីម្ចាស់មធ្យោបាយ គឺអ្នកទទួលខុសត្រូវនៅលើមធ្យោបាយ
ដីកជញ្ជូន ។

ភាគីម្ចាស់ទំនិញ និង ភាគីម្ចាស់មធ្យោបាយ ត្រូវទទួលខុសត្រូវទាំងស្រុងចំពោះ
សកម្មភាពរបស់តំណាងខ្លួន ក្នុងការទាក់ទងដីកជញ្ជូន ក៏ដូចជាការអនុវត្តកិច្ចសន្យា
ដីកជញ្ជូនដែល ភាគីទាំងពីរ បានចុះហត្ថលេខាព្រមព្រៀងគ្នា ។

ជំពូកទី ៣ :

ការប្រគល់ និង ទទួលទំនិញ

មាត្រា ១១ :

យោលទៅតាមប្រភេទទំនិញ ភាគីម្ខាងត្រូវព្រមព្រៀងគ្នាតាមកិច្ចសន្យាដឹកជញ្ជូន ហើយសរសេររបញ្ជូលក្នុងលិខិតដឹកជញ្ជូន នូវរបៀបប្រគល់និងទទួលទំនិញ ដូចខាងក្រោម ៖

- តាមម្លូន
- តាមចំនួនបាវ - កែស - បាច់ - កញ្ចប់
- តាមយូប
- តាម ទំហំ
- តាមកំរិតបន្ទាត់ស៊ីទឹកនៃមធ្យោបាយដឹកជញ្ជូន
- តាមទីកន្លែងប្រគល់-ទទួលទំនិញ

- ការដឹកជញ្ជូនគិតទៅតាមទំងន់នៃទំនិញ ភាគីម្ខាស់មធ្យោបាយត្រូវប្រគល់អោយភាគីម្ខាស់ទំនិញវិញ គ្រប់តាមទំងន់ដែលមានចុះក្នុងលិខិតដឹកជញ្ជូន ។

ការដឹកជញ្ជូនគិតទៅតាមចំនួន បាវ - កែស - បាច់ - កញ្ចប់ ឬ ទំហំ ភាគីម្ខាស់មធ្យោបាយត្រូវប្រគល់អោយភាគីម្ខាស់ទំនិញវិញ គ្រប់តាមចំនួនដែលមានចុះក្នុងលិខិតដឹកជញ្ជូន ហើយបើ បាវ-កែស-បាច់ ឬ កញ្ចប់មានរូបភាពខុសពីសភាព

មាត្រា ១៣ :

ភាគីម្ចាស់មធ្យោបាយ ក្រោយពីបានទទួលដំណឹងពីភាគីម្ចាស់ទំនិញ អំពី
ទំនិញដែលត្រូវប្រគល់អោយដឹកជញ្ជូន នៅចំណតណាមួយ ពេលណាមួយទៅ
តាមកិច្ចសន្យានោះ ត្រូវបញ្ជូនមធ្យោបាយដឹកជញ្ជូនអោយបានស្រប និងទាន់
ពេលវេលាដើម្បីដឹកជញ្ជូនទំនិញនោះ ។

មាត្រា ១៤ :

កន្លែងប្រគល់និងទទួលទំនិញ ត្រូវកំណត់ច្បាស់ក្នុងកិច្ចសន្យាដឹកជញ្ជូន ។
ក្នុងករណីភាគីណាមួយចង់ផ្លាស់ប្តូរ កន្លែងប្រគល់ ឬ ទទួលទំនិញ ត្រូវស្នើសុំការ
យល់ព្រមពីភាគីមួយទៀត ។

ជំពូក ទី ៤

ការដឹកជញ្ជូន ទំនិញ

មាត្រា ១៥ :

ភាគីម្ចាស់ទំនិញ ត្រូវផ្ញើលិខិតស្នើសុំមធ្យោបាយដឹកជញ្ជូន ភ្ជាប់ជាមួយលិខិត
ប្រកាសប្រភេទទម្ងន់ បរិមាណ ឬ ទំហំទំនិញដែលត្រូវដឹកជញ្ជូនមួយលើក ។ ទៅ
ភាគីម្ចាស់មធ្យោបាយអោយបាន ៣ ថ្ងៃ មុនពេលផ្ទុកទំនិញរបស់ខ្លួន ។

ភាគីម្ចាស់មធ្យោបាយ ត្រូវឆ្លើយតបនឹងលិខិតខាងលើរបស់ភាគីម្ចាស់ទំនិញ
២៤ ម៉ោងមុនពេលផ្ទុកទំនិញ ។

បើភាគីម្ចាស់មធ្យោបាយ ផ្តល់មធ្យោបាយដឹកជញ្ជូន មិនស្របតាមដំណើរ
របស់ភាគីម្ចាស់ទំនិញ ហើយបើទំនិញដែលត្រូវដឹកជញ្ជូន ត្រូវមានកំណល់ទ្រាប់
នោះភាគីម្ចាស់មធ្យោបាយ ត្រូវទទួលបន្ទុកកំណល់ទ្រាប់ ។

ចំពោះប្រភេទទំនិញដែលត្រូវថែរក្សាការពារពិសេស ភាគីម្ចាស់ទំនិញត្រូវ
ណែនាំភាគីម្ចាស់មធ្យោបាយ ក្នុងការរៀបចំទំនិញ ។

ម ៧ ត្រី ៧ ២០ :

ចំពោះប្រភេទទំនិញដែលស្រុកទំងន់ ហើយមិនទាន់បានកំណត់អំពីសមាមាត្រ
ស្រុកទំងន់ជាផ្លូវការភាគីទាំងពីរ ត្រូវឯកភាពកំណត់សមាមាត្រនោះនៅក្នុងកិច្ច
សន្យាដឹកជញ្ជូន និង លិខិតដឹកជញ្ជូន ។

ម ៧ ត្រី ៧ ២១ :

ប្រភេទទំនិញដូចខាងក្រោមនេះ ដែលភាគីម្ចាស់ទំនិញត្រូវទៅតាមភាគីម្ចាស់
ទំនិញ ត្រូវសហការជាមួយភាគីម្ចាស់មធ្យោបាយ ដើម្បីថែរក្សា ការពារ ។

- ទំនិញមានតំលៃដូចជា មាស-ប្រាក់ រូបិយប័ណ្ណ ប្រាក់រក្សា-វត្ថុសិល្បៈ
ផ្ទាំងគំនូរ-គ្រឿងអលង្ការ ។
- សត្វរស់ដែលត្រូវថែរក្សា និង អោយចំណី
- ទំនិញតាមរលួយស្អុយ
- ប្រភេទទំនិញស្រុកទំងន់ ដែលភាគីទាំងពីរមិនឯកភាពគ្នាក្នុងការកំណត់
សមាមាត្រស្រុកទំងន់

ប្រសិនបើមានតំណាងភាគីម្ចាស់ទំនិញតាមការពារទំនិញ ភាគីម្ចាស់មធ្យោបាយត្រូវសរសេរចូលក្នុងលិខិតដឹកជញ្ជូន តែមិនត្រូវគិតថ្លៃឈ្នួលដូនដំណើរជននេះទេ ។

មាត្រា ២២ :

បើមានទំនិញដែលម្ចាស់ប្រកាសមិនព្យាសាលាស់ បណ្តាលអោយខូចទំនិញធានា ឬ ប៉ះពាល់ដល់សន្តិសុខនៅក្នុងមធ្យោបាយដឹកជញ្ជូន ក្នុងពេលដឹកជញ្ជូន ភាគីម្ចាស់មធ្យោបាយត្រូវចាត់វិធានការជាបន្ទាន់ ដើម្បីសង្គ្រោះទំនិញ និងធ្វើអោយមានសន្តិសុខ ។

ភាគីម្ចាស់ទំនិញ ឬ តំណាងត្រូវអនុវត្តជាបន្ទាន់នូវវិធានការខាងលើ របស់ភាគីម្ចាស់មធ្យោបាយ និងត្រូវទទួលខុសត្រូវលើផលអាក្រក់ ដែលបណ្តាលមកពីទំនិញរបស់ខ្លួន ។

មាត្រា ២៣ :

ក្នុងពេលដឹកជញ្ជូន បើចរាចរត្រូវស្ទុះដោយគ្រោះថ្នាក់ធម្មជាតិ ភាគីម្ចាស់មធ្យោបាយត្រូវរាយការណ៍អោយភាគីម្ចាស់ទំនិញភ្លាម និងសំណូមពរអោយភាគីម្ចាស់ទំនិញផ្តល់យោបល់ដោះស្រាយ ។

មាត្រា ២៤ :

បើមានកំណែសម្រួលសេសដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ៩ នៅក្នុងពេលដឹកជញ្ជូនភាគីម្ចាស់មធ្យោបាយត្រូវអនុវត្តកំណែនោះ តែស្ថាប័នរដ្ឋដែលកែត្រូវទទួលខុសត្រូវលើការរើ ការថែរក្សាការពារទំនិញដែលបានដឹកជញ្ជូនមកនោះ និងជូនដំណឹងទៅ

មាត្រា ២៧ :

អ្នកទទួលខុសត្រូវលើមធ្យោបាយដឹកជញ្ជូន ត្រូវណែនាំខាងបច្ចេកទេស ផ្គុំ
នឹងរើទំនិញ ហើយត្រូវត្រួតពិនិត្យការផ្គុំនឹងរើនោះអោយបានដិតដល់ ដើម្បីធានា
អោយមានរបៀបរៀបរយនិងសន្តិសុខ ។

ចំពោះប្រភេទទំនិញពិសេសមានគំលៃ ម្ចាស់ទំនិញត្រូវជួយណែនាំបន្ថែមនូវ
ការផ្គុំឬរើទំនិញ ។

មាត្រា ២៨ :

- ក - ការផ្គុំឬ រើទំនិញត្រូវអនុវត្តទាំងថ្ងៃបុណ្យ និងថ្ងៃអាទិត្យ ។
- ខ - រយៈពេលផ្គុំឬរើទំនិញ និងបរិមាណទំនិញត្រូវផ្អែកលើសភាពជាក់

ស្តែងនៃប្រភេទមធ្យោបាយនិងប្រភេទទំនិញ ដែលអង្គការមានសមត្ថកិច្ចបានកំ
ណត់ ។ ក្នុងករណីអង្គការមានសមត្ថកិច្ចពុំទាន់បានកំណត់ ភាគីទាំងពីរត្រូវព្រម
ព្រៀងគ្នាកំណត់ក្នុងកិច្ចសន្យាដឹកជញ្ជូន នឹងលិខិតដឹកជញ្ជូនដើម្បីអនុវត្ត ។ រយៈ
ពេលផ្គុំឬរើទំនិញ ត្រូវគិតចាប់ពី ៣ ម៉ោង ក្រោយពេលដែលភាគីម្ចាស់មធ្យោ
បាយបានជូនដំណឹងទៅដល់ភាគីម្ចាស់ទំនិញ ។ បើមធ្យោបាយដឹកជញ្ជូនទៅដល់
ចំណតមុនម៉ោងដែលបានជូនដំណឹងរយៈពេលផ្គុំ ឬ រើទំនិញ ត្រូវគិតចាប់ពី
៣ ម៉ោងក្រោយពេលដែលភាគីម្ចាស់មធ្យោបាយជូនដំណឹងជាថ្មីទៅដល់ភាគីរឹញ

យ - ថ្ងៃឈ្នួលដឹកជញ្ជូនត្រូវគិតទៅតាមចំងាយផ្លូវដែលដឹកជញ្ជូន ។ បើ
ចំងាយផ្លូវមិនទាន់បានកំណត់ជាផ្លូវផ្លូវការ ភាគីទាំងពីរ ត្រូវយកយោបល់ចុង
ក្រោយរបស់មន្ទីរគមនាគមន៍ដឹកជញ្ជូននិងប្រៃសណីយ៍ ខេត្ត - ក្រុង ដើម្បីគិត
ឈ្នួល ។

ង - ក្នុងករណីមានស្ទុះចរាចរ ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ២៤ បើភាគីម្ចាស់ទំ
និញធ្វើសំណូមពរ អោយដឹកជញ្ជូនទំនិញត្រឡប់មកចំណតដើមវិញ ការដឹកជញ្ជូន
ត្រឡប់នោះមិនត្រូវគិតឈ្នួលទេ ត្រូវគិតតែថ្លៃឈ្នួលដឹកជញ្ជូនពីចំណតផ្ទុកទំនិញ
ទៅកន្លែងដែលត្រូវស្ទុះចរាចរ ។ បើភាគីម្ចាស់ទំនិញធ្វើសំណូមពរអោយចត
មធ្យោបាយដឹកជញ្ជូននៅនឹងកន្លែងលើសពី ៣ ថ្ងៃឡើងទៅ ដើម្បីរង់ចាំការ
ធ្វើចរាចរបានល្អឡើងវិញ នោះទើបគិតថ្លៃឈ្នួលរង់ចាំ ។ បើភាគីម្ចាស់ទំនិញធ្វើ
សំណូមពរអោយដឹកទំនិញទៅរើនៅកន្លែងផ្សេង ពីកន្លែងកំណត់ ក្នុងកិច្ចសន្យា
ឬ លិខិតដឹកជញ្ជូន ថ្លៃឈ្នួលដឹកជញ្ជូនត្រូវគិតតាមចំងាយផ្លូវ ដែលដឹកជញ្ជូន
ថ្មីនោះ ។

ម ១ ត្រា ៣១ :

បើកន្លែងផ្ទុក ឬរើទំនិញនៅឆ្ងាយពីកន្លែងដែលកំណត់ក្នុងកិច្ចសន្យា ឬលិខិត
ដឹកជញ្ជូនចាប់ពី ១ គម. ឡើងទៅ ចំពោះមធ្យោបាយដឹកជញ្ជូនគ្មានគ្រឿងយន្ត
និង ចាប់ពី ២ គម.ឡើងទៅ ចំពោះមធ្យោបាយដឹកជញ្ជូនមានគ្រឿងយន្ត ភាគី
ម្ចាស់ទំនិញត្រូវបង់ថ្លៃឈ្នួលដឹកជញ្ជូនបន្ថែមតាមតារាងថ្លៃឈ្នួលដឹកជញ្ជូន របស់
ក្រសួងគមនាគមន៍ដឹកជញ្ជូន និង ប្រៃសណីយ៍ ។

គ - ទំនិញបាត់បង់លើសពីសមាមាត្រដែលកំណត់ក្នុងកិច្ចសន្យាដឹកជញ្ជូននឹង
លិខិតដឹកជញ្ជូន ។

ជំពូកទី ៧

ការជួសជុលសំណង់

មាត្រា ៣៤ :

ភាគីណាមិនគោរពតាមកិច្ចសន្យាដឹកជញ្ជូន ឬ លិខិតដឹកជញ្ជូនត្រូវជួសជុល
ការខូចខាតដែលបណ្តាលមកពីការមិនគោរពកិច្ចសន្យា ឬលិខិតដឹកជញ្ជូននោះ ។

មាត្រា ៣៥ :

ភាគីម្ចាស់បន្ទោបាយត្រូវសងចំពោះការបាត់បង់ ឬ ខូចទំនិញដែលភាគីម្ចាស់
ទំនិញប្រគល់អោយខ្លួនដឹកជញ្ជូន លើកលែងតែក្នុងករណីប្រធានសក្តិ ។

មាត្រា ៣៦ :

ការខូចខាតទំនិញបណ្តាលមកពីការដឹកជញ្ជូនយឺតយូរ លើកលែងតែក្នុង
ករណីប្រធានសក្តិ ភាគីម្ចាស់បន្ទោបាយត្រូវសងទាំងស្រុង ។

មាត្រា ៣៧ :

ការប្រកាសមិនបានត្រឹមត្រូវតាមប្រភេទទំនិញពិបាកដក ក្នុងគោលបំណង
បន្តិចបន្តួចដឹកជញ្ជូន ហើយភាគីម្ចាស់បន្ទោបាយពិនិត្យឃើញក្នុងពេលដឹកជញ្ជូន
នោះ គួរភាគីត្រូវអនុវត្តតាមកិច្ចសន្យាដែលមានចែងត្រង់ចំណុចនេះ ។

ទៅថ្នាក់ដឹកនាំនៃភាគីនោះដើម្បីដោះស្រាយ ។ បើមិនបានសំរេច ត្រូវបញ្ជូនសំណុំរឿងទៅតុលាការ ។

ជំពូកទី ៨

បទបញ្ញត្តិជាអវសាន

មាត្រា ៤០ :

រដ្ឋមន្ត្រីគ្រប់ក្រសួង ប្រធានស្ថាប័នថ្នាក់ស្មើ ក្រសួងនិងគណៈកម្មាធិការប្រជាជនបដិវត្ត ខេត្ត-ក្រុង ត្រូវទទួលបន្ទុកអនុវត្តអនុក្រឹត្យនេះ តាមភារកិច្ចរៀងៗខ្លួន ។

មាត្រា ៤១

អនុក្រឹត្យនេះ មានអនុភាពគតិយុត្តិ ចាប់ពីថ្ងៃប្រកាសផ្សាយជាសាធារណៈ ។

ភ្នំពេញ, ថ្ងៃទី ៣០ ខែ សីហា ឆ្នាំ ១៩៨៥

- ខុទ្ទកាល័យមជ្ឈមបក្ស
- ខុទ្ទកាល័យក្រុមប្រឹក្សារដ្ឋប្រធាន
- "ដើម្បីជ្រាបជាពត៌មាន" ហត្ថលេខា និង ត្រា ហ៊ុន - សែន
- ឯកសារ

ចម្លង ១២៣ ច.ល

- គ្រប់ក្រសួង-មន្ទីរពុំរិញមជ្ឈម
  - គ្រប់បណ្តាខេត្ត-ក្រុង
  - ដើម្បីអនុវត្ត
  - ឯកសារ
- បានចម្លងត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់ដើម
 ភ្នំពេញ, ថ្ងៃទី ០៤ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ១៩៨៥
 ជ . រដ្ឋមន្ត្រីទទួលបន្ទុកខុទ្ទកាល័យក្រុមប្រឹក្សារដ្ឋមន្ត្រី
 អគ្គរដ្ឋមន្ត្រី
 ហត្ថលេខា និង ត្រា
 ម្សាន្ត - លាន